

den 15 februari 8.

Missionsföreståndaren
Dr. Hj. Danielson,
Klarabergsgatan 50,
S t o c k h o l m .

Käre Broder Danielson!

Frid!

Den 1-ste i denna månad skrev jag bl.a till missionssekreteraren K. A. modbn följande: "Om allt går efter vad man nu beräknat skola arbetsutskottets medlemmar från Kaomi och Kiaohsien jämte en revisor resa till Chucheng i bil i "vermorgon i missionsangelägenheter."

Denna resa har dock tills dato blivit ogjord. Dels kom det en massa snö och gjorde vägarna ofarbara och dels ha oroligheterna på vägarna varit stora och dels har det varit omöjligt att få färska och pålitliga underrättelser därifrån. Ryktena ha alltid varit krigiska.

I går fingo vi dock både färska och pålitliga underrättelser dels genom brev från missionärerna och dels genom "brevbäraren" Mr. J. Charls Reinbrecht. Av dessa meddelanden framgick

- att staden blivit tagen,
- att missionärerna och missionsegendomarna äro oskadade,
- att där i likhet med de övriga stationerna ett stort antal kvinnor och barn s'kt skydd å missionsstationen,
- att anti-japanska kineser vid flera tillfällen ha orcat och i några fall dödat j - ner och
- att skottväxlig särskilt om nätterna förekomma mällan de båda parterna.

I Kiaohsien och Kaomi (Vi talade senast vid Sten i går) åtnjuta missionärerna fortfarande lugn och rörelsefrihet. Flyktingarna - särskilt i Kiaohsien - äro fortfarande många å missionsstationen. Vi måste flitigt fort förse dem med grynvälling. Gudstjänsterna både i staden (kyrkan och skollokalerna) och på landet äro talrikt besökta. Många även bland de "bättre"lyssna beredvilligt till Guds Ord och köper biblar. Den 1 nästkommande mars hoppas vi kunna börja en del av skolorna. Missionen är just nu populär bland kineserna. De ha fått klart för sig att den osjälviskt vill hjälpa och göra dem lyckliga både för denna och den tillkommande världen. Vi äro dock medvetna om att detta förhållande medför både faror och gyllene tillfällen. Give Herren oss visdom och nåd i allt!

Vår missionärskonferens skulle ha varit över vid dethär laget. Men det är ovisst när den kan hållas i år. Det är ju inte heller någon livsfråga. En av de mera viktigare frågorna kanske borde vara, hur det skall bli med oss äldre missionärer, som äro antagna för blott ett år i sänder. Året är ju nu slut. Men jag antar att vi få "hänga med" tills annorlunda beslutas?

Om kriget vet Ni mera i Sverige än vad vi veta här. Det säges dock att de j - a soldater som äro här, äro mycket krigströtta. Särskilt då de få "en tår på tand" ta de upp fotografier över hustru och barn hemma och gråta av hemlängtan. För några ha denna hemlängtan lett till självmord.

På landsbygden börjar banditvåldet åter att florera. Olika församlingar och förtvivlade kineser förbereda ock guerillakrig. Framtiden ter sig inte synnerligen fridfull. Ingen visar dock för närvarande någon illvilja mot missionen.

Vi tacka för all omtanke och alla förböner för oss och missionen. Hade vi inte haft så många trogna förebedjare, skulle ställningen säkert vara annorlunda här. Men Gud hör bön. Vi försöka i någon mån "betala" Er kärleksgärning genom att bedja för Er och för vårt samfund därhemma. Gud skall nog även hjälpa och led allt till en god utgång i dessa prövningar.

Samtliga svenskar å vårt missionsfält synas må gott och sända kära hälsningar.

Broderligen i Herren.